

skriftlige Meddelelser, der have foreligget for Underudvalget, har anmodet et Par Mænd paa Egnen om at lave Overslag, Beregninger, Planer angaaende Opførelse af disse Bygninger og indgive et Tilbud. Dette Tilbud er indgivet, og den Skrivelse, hvormed det er indsendt, er gengiven i Beretningen; jeg skal ikke læse den op. Det er udfra dette, at der dels mundtligt, dels skriftligt har været forhandlet med Egnens Haandværkere, at de have været fuldt berettigede til at forudsætte, at naar endelig den fornødne Bevilling var given og Arbejdet skulde udføres, vilde de have faaet Lejlighed til at give et Tilbud paa Opførelse af Bygningerne. Underudvalget har ikke kunnet andet end erkende, at de have været berettigede til at have en saadan Forventning, og at der er al Grund til at yde dem et Vederlag for det Arbejde og de Udgifter, som de dels til Beregninger, Tegninger o. s. v., dels til Rejser have haft ved disse Arbejder, da det ikke er her, som det ellers er ved mange Lejligheder, at det er Haandværkerne, der have ønsket at give Tilbud — hvis det havde været Tilfældet, var det en Selvfølge, at de ikke skulde have Betaling derfor —, men efter alt, hvad der har foreligget for Underudvalget, er det paa Opfordring af Overværgeraadet, at de have udført visse Arbejder, og derfor synes vi, det er rimeligt, at de faa et Vederlag for dette Arbejde, naar de ikke fik selve Entreprisen.

Jeg har min Kollegas Bemyndigelse til at sige, hvad der ikke staaer her i Beretningen, at Underudvalget vilde finde det passende, at der ydedes de paagældende Mænd et Vederlag af omtrent 600 Kr. I øvrigt er det noget, som maa blive Genstand for Forhandling mellem de paagældende Mænd og den højtærede Justitsminister, og det er ikke noget, der bliver Genstand for Afstemning her i Tinget, det er kun en Henstilling fra Underudvalget, som vi meget ville haabe, at den højtærede Justitsminister vil tage til Følge. Det kan gøres, uden at Staten i Virkeligheden behøver at ofre en Øre derpaa, idet de Bøder, der komme i rigeligt Maal, blive meget mere end de 600 Kr., som vi henstille, at de to paagældende Mænd skulde have som Vederlag for det Arbejde, de efter Oplysninger fra Overværgeraadet have udført. Det er som sagt kun en Henstilling, som min Kollega og jeg meget haabe, at den højtærede Justitsminister tager til Følge, navnlig ogsaa i Betragtning af, at det ikke er Staten, men de paagældende Entreprenører, der ville komme til at be-

tale det derved, at maaske det meste af eller hele det Beløb paa 7,000 Kr., der er deponeret, bliver at indbetale til Justitsministeriet i Form af Bøder for ikke rettidig Udførelse af Arbejdet.

Jeg har dermed kortelig gjort Rede for de Arbejder, som det af Finansudvalget var overdraget Underudvalget at udføre, og skal i øvrigt henvise til den trykte Beretning. Da der er gaaet saa lang Tid, siden den blev afgiven, har jeg efter Konference med min Kollega fundet det nødvendigt at komme lidt udførligere ind paa, hvad der staaer i Beretningen, end jeg vilde have gjort, hvis vi havde faaet Sagen frem ved 2den Behandling, hvor ærede Medlemmer havde faaet Beretningen omdelt faa Dage i Forvejen.

K. M. Klausen: Det vil maaske erindres, at ved Finanslovens 2den Behandling i Fjor blev Talen henledet paa Fangerens Undervisning i vore Straffeanstalter. Det var et Spørgsmaal, som Socialdemokratiet havde rejst i Finansudvalget, og som ogsaa blev ført frem her i Salen. Den højtærede Justitsminister stillede sig meget velvillig overfor denne Tanke at udvide og forbedre Fangerens Undervisning, og det er mig en Glæde at have erfaret, at Justitsministeren, siden Sagen blev behandlet i Fjor, har henvendt sig til Overinspektøren for Fængslerne, og at der er fremkommet Indberetninger fra Straffeanstalterne om dette Spørgsmaal, og at dette nu har givet sig Resultat deri, at der fra Justitsministerens Side i Aar er blevet fremsat Forslag om at udvide Fangerens Undervisning.

Det viser sig, at den Undervisning, Fangerne hidtil have faaet, har været meget ringe. Saaledes have f. Eks. Cellefangerne i Christianshavns Fængsel ikke haft mere end en Times Undervisning om Ugen, en Time i Regning. Nu foreslaas det, at denne Undervisning ogsaa skal omfatte 2 Timer i Dansk. Fællesfangerne have haft en Undervisning paa 4—5 Timer egentlig, og endvidere foreslaas det, at de Foredrag, som holdes for Fanger om Søndagen, ogsaa blive udvidede. Ved Horsens Straffeanstalt bliver Undervisningen ligeledes udvidet saaledes, at de unge Fanger, de, der ere under 18 Aar og ikke tidligere have været straffede, faa en Undervisning af 9—10 Timer egentlig.

Det vil naturligvis medføre nogle Udgifter, idet der kræves flere Lærerkræfter, end der har været tidligere; og det vil ogsaa paa anden Maade medføre Udgifter